AUSTAVINDEN

ORGAN FOR VIDREK GRENDELAG

JULEN 1998

AUSTAVINDEN

Redaksjon:
Martin Indregard
tlf. 76 95 96 21
e-post: martini@online.no

Rønnaug Indregard
tlf. 76 95 96 43
e-post: rindre@online.no

Idun Ravn
tlf. 76 95 96 61

Toril Ranheim Hansen
tlf. 76 95 96 42

Hans Gundersen
tlf. 76 95 96 55

Lars Flønes Ravn
tlf. 76 95 96 20
e-post: larsravn@online.no

Utgiver:
Vidrek Grendelag

Pris: *kr. 20,00*
(+ evt. porto kr 10,00)

Medlemskap i grendelaget:
Voksne: kr 25,00
Barn u/ 18 år: kr 10,00

Stoff til bladet sendes:
Lars Flønes Ravn
Virak E6 161
8520 Ankenesstrand

Forsidetegning:
Idun Ravn

GOD JUL OG GODT NYTTÅR TIL ALLE!

Så er den her igjen, bygdeavisa som allerede har sin andre årgang på Internett. Austavinden gjenoppstår hver jul – like sikkert som amen i kjerka. En liten og hurtigarbeidende redaksjon har funnet fram bygdestoff som vi håper oppsummerer det viktigste nytt i året som gikk.

Og hvilket år! Fra tidlig på våren, men ganske spesielt fra St. Hans, har vi vært velsigna med et stasvær vi knapt kan huske maken til i manns minne. En stabil, god sommer, en rolig og vakker høst, snøfall bare såpass det har vært botn-skjult et par ganger. Snøskuffa begynner snart å ruste!

Og alt dette godværet mens det har vært elendig sommer sørpå, og i Nord-Norge slett ikke *så* bra, verken søraførr eller nordaførr Ofoten. De andre ser ut til å plages med drivhuseffekten, eller hva det nå er, mens vi ligger som ei godværsøy i midten. Selv austavinden har vært spak i år. Vi får si som ho sa, kjerringa: *Måtte det no bare vare!*

Så Austavind, det lager vi sjøl. La oss utfordre hverandre: *Skriv til Austavinden!* Alt (nesten) kan brukes, hvis det handler om oss med gamle eller nye røtter på Vidrek. Og vent ikke til neste jul: Skriv nå!

DAMETRIM

Av: Monica Østermann

Bygdas sprekeste tiltak i høst står Anita for. Hver onsdag har hun trimmet oss damene. Vi er temmelig utslitt etter en time med Anita som upåvirket står på med både kondisjonstrening og høye kneløft, men likevel møter vi flittig opp. Vi kommer i god form, og så er det kjempetrivelig å møtes. Anbefales på det sterkeste hvis du ennu ikke har dristet deg utpå. *Hver onsdag fra 21.00 til 22.00.*

Helt uavhengig av det som har gått for seg på grendehuset hver onsdagskveld i høst, har vi fått tilsendt dette diktet fra en helt annen plass. Vi fant det såpass artig at det fortjener en plass i Austavinden. Red.

SLANKING

Av: OS – "en av kallan"

Hvis du føle dæ rund over ræva og låret,
så b'gynn å gå tur og gå tur hele året.
Hiv dæ på sykkel'n og kom dæ på veien,
førr mest alle kvinnfolk e med på ståheien.
Ja ha du'kje sett?`
Nu ska de bli lett,
førr de vil bli kvitt nokka kjerringfett.

Ja, her ska det trimmes, og her ska det slankes,
og renn ikkje kiloa'n av, ska de bankes.
De hoppa og svøm, ja de rulla og dansa,
den bølgen har kallan gjett opp å få stansa.
Ja, de e besett!
Driv aerobic-ballett
førr å bli kvitt nokka kjerringfett.

Førr gikk det på cola og pizza og kake,
men sånt nokka ska de nu slett ikkje smake.
De drømme om ungpikemidjer på atten,
og leve på kålrot og uttynna vatn.
De e på diett.
Og de ska uansett
prøve å bli kvitt nokka kjerringfett.

Og snart blir igjen berre kvinne-emballasje,
førr bygda har møst masse kvinne-tonnasje.
Ja, fettlynna ligg ette kjerring-trim-gjenget,
Ho størkna på veien og flyt på bassenget.
Men ta nu tel vett!
Kallen syns rett og slett
det e deilig å ta i litt kjerringfett!

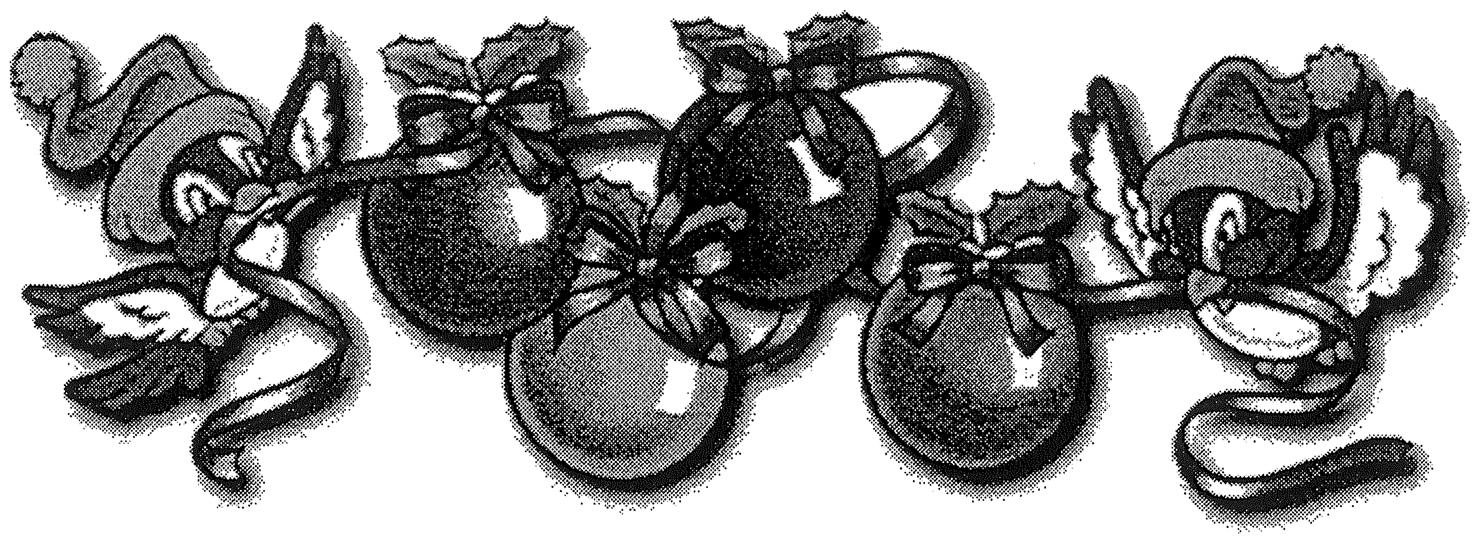

GRENSEGANGSFORVIRRINGA

Av: Martin Indregard

Helt siden grenseforretningene på 1800-tallet, har det vært uklart hvor enkelte av de rundt 50 grensene i bygda egentlig går. Nå har Jordskifteretten avgjort saken.

Grunneierlaget på Vidrek har siden det ble startet hatt nyoppgang av eiendomsgrensene som en av sine hovedsaker. Utgangspunktet var at det råder stor usikkerhet om mange av utmarksgrensene på Vidrek, særlig når en kommer et stykke opp i skogen. Mange grensemerker er forsvunnet eller glemt. Hvis en ny merking ikke skjedde nå, ville neste generasjon få det enda mye vanskeligere med å finne ut av det.

Arbeidet med registrering av gamle merker og innpeiling av nye har vært tidkrevende. Det dreier seg om over 50 grenser, noen i vanskelig terreng. I år er det meste av grensegangen i "lavlandet" unnagjort, og mange av grensene er nymerka. Men ennå gjenstår en del til neste år.

Et par grenser og prinsipper har det vært delte meninger om, og om disse er det gjennomført behandling i jordskifteretten. I november kom kjennelsen når det gjaldt det vanskeligste punktet, nemlig om hvilke grenser som evt. skulle avskjære hverandre oppe på fjellet.

Problemet er at grenseforretningene på 1800-tallet bestemte at nesten alle utmarksgrensene skulle gå "til høyeste fjell". Men når en runder Vidrek-landet, fra Sildvik til Smalnesbukta, og trekker grenser opp mot fjellet, først i sør-sørøstlig og til slutt i vestlig retning, er det klart at alle grensene ikke kan gå helt opp.

I jordskifteretten ble det lagt fram to forskjellige syn:

1. Gaute Eidissen (med flere) mente at alle eiendomsgrensene mellom Saltvik og Krøkebærnes skulle føres helt opp til grensen mot Staten (det vil si til foten av Råntinden/ Rødfjell), evt. Klubbvik. Teigene østenfor dette trekkes opp til – og blir avskåret av – den linja som går opp fra Krøkebærnes, går over "Middagshøyden" og passerer rett ovafor Mathisheimen før den ender ved Klubbvikgrensen.

2. Martin Indregard (med flere) mente at de enkelte eiendomsgrensene skal føres opp til litt over fjellbruna/ overgangen til fjellplatået på Vidrek. Området ovafor defineres som felleseid område for bygda. Dette er i tråd med den måten Vidrek-bygda tidligere har forholdt seg til utnyttelsen av fjellet, for eksempel når det gjaldt hyttebygging, fiskevannskultivering og lignende.

Begge sider la fram argumentasjon fra gamle skrifter som begrunnet deres syn.

Jordskifteretten har i sin slutning gitt det siste synet medhold, men har trukket grensene for fellesområdet noe lenger opp enn "påstanden" var. Fra Erikviktuva skal grensen gå omtrent rett over Hammarvatnet og videre til Saltviks grense, mens påstanden var å dra den ned til Middagstuva (se kart på neste side).

Avgjørelsen kan ankes, og dette må i så fall skje innen 18 januar 1999. Dersom ingen anker, blir dette avgjørelsen i ei sak som antakelig har vært noe uklar helt siden 1845.

Neste side: Jordskifterettens avgjørelse →

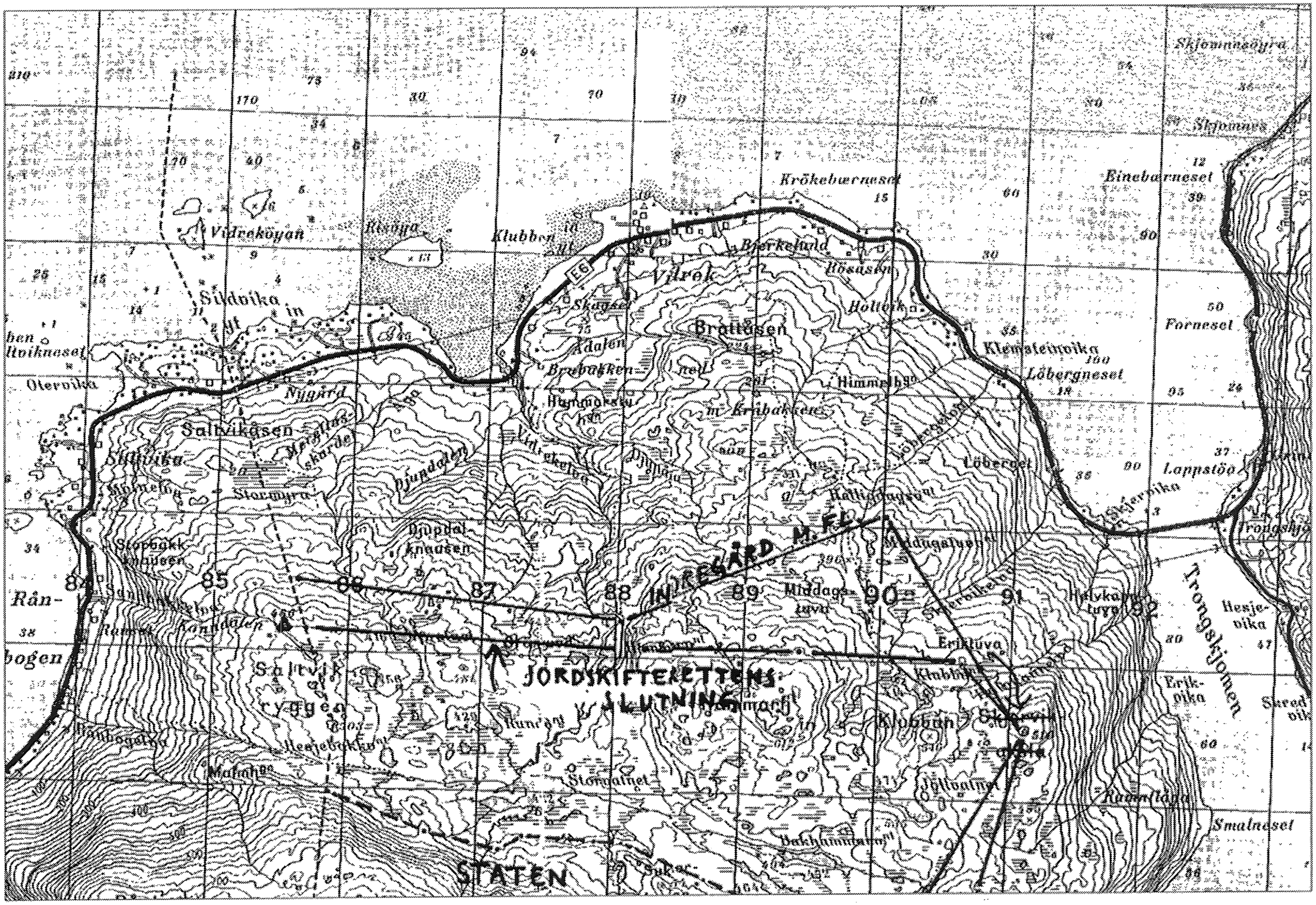
Skjomnesøyra
Skjomnes
Krökebærneset
Einebærnesset
Vålreköyan
Klubben
Bjerkefjeld
Hösasen
Vålrek
Skagset
Hollerik
Bratlåsen
Adalen
Klemsteinvika
Fornesset
Brebakken
Löbergneset
Nygård
Himmelhø
Kribakken
Saltvikåsen
Löberget
Lappstöa
Djupdalen
Djupdal-knausen
Stormyra
Stopbakk
Rån-
bogen
Kongdalen
Saltvik-ryggen
Middagstuva
Eriktuva
Klubben
Erik-vika
Trongskjomen
Hesje-vika
Stongalnet
Smalneset
STATEN
JORDSKIFTEGRENSE
SLUTNING
M. F. L.
85
86
87
88
89
90
91
92

TOVEKURS

Av: Britt Munkli

I høst har det vært reprise på det populære kurset i toving, og Britt fra Skjomen var en av kursdeltakerne.

Det er alltid hektisk på Vidrek. Folk flyr hit og dit, det er ei aktiv bygd. Der har de forskjellige aktiviteter. Med de to flinke instruktørene Toril Hansen og Berit Olsen, startet de et tovekurs nå i høst. Det var en drøss med damer med. De kom fra Ballangen, Råna, Skjomen, Ankenes og Vidrek. Ja, faktisk var et par veldig flinke små jenter også med.

Vi fikk lære å lage de fineste hatter og flotte lugger, det ble også laget et par dompaper. Det ble et lærerikt kurs, og det var også tid til kaffepause med hjemmelagde kaker.

Da kurset var ferdig kunne vi fortsette og møtes annenhver torsdag på grendehuset. Da fikk de to instruktørene også ta del i tovinga, men det ble alltid noen spørsmål å stille dem.

Britt Munkli

FØDSEL 1

Hanne til Toril og Gunnar fikk 16. mai ei lita jente som heter Ida Emilie.

FØDSEL 2

Marthe (Monica og Martins) fikk han Anton 20. mai, i Bergen.

FØDSEL 3

Tore Indregard si Liv bar ei jente til verden i desember, som fikk navnet Frida.

HENNING RAVN TIL MINNE

Av: Martin Indregard

Henning Ravn gikk bort i sommer. Et fullsatt Håkvik kapell deltok i gravferda til kirkegården, sammen med hans nærmeste familie. Henning hadde en uvanlig stor venneskare og bekjentskapskrets som står igjen med mange gode minner etter han.

Austavinden har funnet fram denne artikkelen om Henning fra Fremover 11.11.1972, som ble skrevet i anledning av at Skjombrua åpna og ferga ble lagt ned. Vi syns den gir et godt innblikk i Hennings historie som fergemann.

Fred over Hennings minne!

AVISUTKLIPP - FREMOVER 11.11.1972

Lørdag 25. september 1938 skjedde en stor begivenhet på kommunikasjonssektoren. Det var åpningsdagen for fergeruten Grindjord — Skjærvik. Det var en stor begivenhet den gang og gleden var stor over at man nå kunne kjøre både nordover og sørover fra Narvik. Mange var også møtt fram på åpningsdagen.

I dag, 34 år og 46 dager senere skjer det en enda større begivenhet, nesten på samme sted. Skjomenbrua åpnes og fergeforbindelsen opphører.

En person som har opplevd denne utviklingen på nært hold, en kjent og aktet personlighet, vil være «borte» når brua åpnes. «Han Henning på ferga» får vi ikke oppleve mer.

Den 25 september 1938 mønstret Henning Ravn på gamle Oscarsborg som ble den første ferge på denne strekningen. Oscarsborg ble siden omdøpt til Skjomen.

Skipper den gang var Karl Svendsen og maskinist Karl Bakkejord. Begge er gått bort siden den gang. Billettør og matrus var Henning Ravn. Et mannskap på tre holdt lenge. Kapasiteten var 5 mindre personbiler, og det var også tilstrekkelig. Henning har hatt Skjærvik som sin faste stasjon siden den gang med korte vikariater andre steder.

I 1954 var han med og hentet «ny-ferga» Virak som siden da har trafikkert strekningen. Henning har vært matrus hele tiden. Henning er en del av fergehistorien på denne strekningen.

Nå har han de siste fire årene fulgt byggingen av Skjomenbrua dag for dag.

— Det er klart det er med vemod jeg går i land for å benytte brua sammen med alle de andre. Det er rart med det. Men utviklingen må gå sin gang. Den må ikke stoppes. Likevel, det er litt rart å tenke på at det er slutt med ferga. Men dere må ikke tro jeg setter meg i småbåten og ror over fjorden istedet for å benytte brua. Så ille er det ikke.

Jeg er like glad som andre over brua. Men det er bare det at en blir knyttet til en arbeidsplass man har hatt i så mange år.

· Hva skal du nå foreta deg?

Jeg har ikke problemer med fritiden. Jeg har garn og en fin liten passbåt. Så hjertelig velkommen på besøk.

Dere må endelig huske på å hilse alle jeg har hjulpet ombord og på land. Masse tryggelige mennesker. Det har vært litt travelt, spesielt om sommeren og om jeg har vært litt irritert, så må man ha meg unnskyldt.

Sånn sett gleder jeg meg til brua, men som sagt, det er litt vemodig. Men det går vel over det også med tiden. Alt har en overgang. Utviklingen må ikke stoppes.

Henning møtte oss med en smule skepsis. Hvorfor i all verden skulle han fotograferes. Han har bare gjort sin jobb som alle andre. Han ville ikke høre på at han var en del av fergehistorien på strekningen Grindjord - Skjærvik.

Men det er nå en gang slik. Henning og ferga, det vil vi alltid huske. Snakker vi om ferga, så er det ikke uten at Henning er med i bildet.

Og når brua nå åpner, er det bare å si vel blåst, Henning!

AUSTAVINDEN PÅ INTERNETT

Av: Lars Flønes Ravn

Austavinden følger utvilsomt med i tiden, og har det siste året hatt 1997-utgaven av bladet liggende ute på det verdensomspennende Internettet.

Internett er i dag verdens største informasjonsdatabase, og bare fantasien setter grenser for hvilken informasjon man kan finne der. Svært mange bedrifter og organisasjoner er på nettet, i tillegg til den store andelen privatpersoner som har lagt ut informasjon.

Undersøkelser viser at fjerdedelen av alle nordmenn har tilgang til Internett hjemmè, resten kan "surfe" fra biblioteket, skolen eller jobben.

Austavinden har det siste året hatt en hjemmeside på Internett, hvor man har kunnet lese alle artiklene og innleggene som stod i 1997-utgaven av bladet. Et gruppebilde fra bussturen til Gratangen i 1996 har tronet hovedsiden.

Responsen var vært stor tatt i betraktning at Austavinden ikke akkurat er en stor tjeneste på nettet. Grovt regnet har sidene hatt ca 1000 treff. Gjennomsnittlig sett har det altså vært folk inne på hjemmesida hver eneste dag det siste året.

Undertegnede har mottatt mange positive tilbakemeldinger på nettutgaven, både folk med tilknytning til Virak og andre, som har funnet innholdet interessant. Flere personer har meldt sin interesse og vil ha e-post når *denne* utgaven av Austavinden blir lagt ut.

Det var til og med et firma som tok kontakt for å selge tegneseriestriper til Austavinden på lik linje med de vi finner i Fremover, VG, Dagbladet og de andre "konkurrentene" våre!

Også årets utgave blir å finne på nettet. Ta gjerne en titt hvis du kan, adressen er som i fjor:

http://home.sol.no/home/lfravn/austavinden/

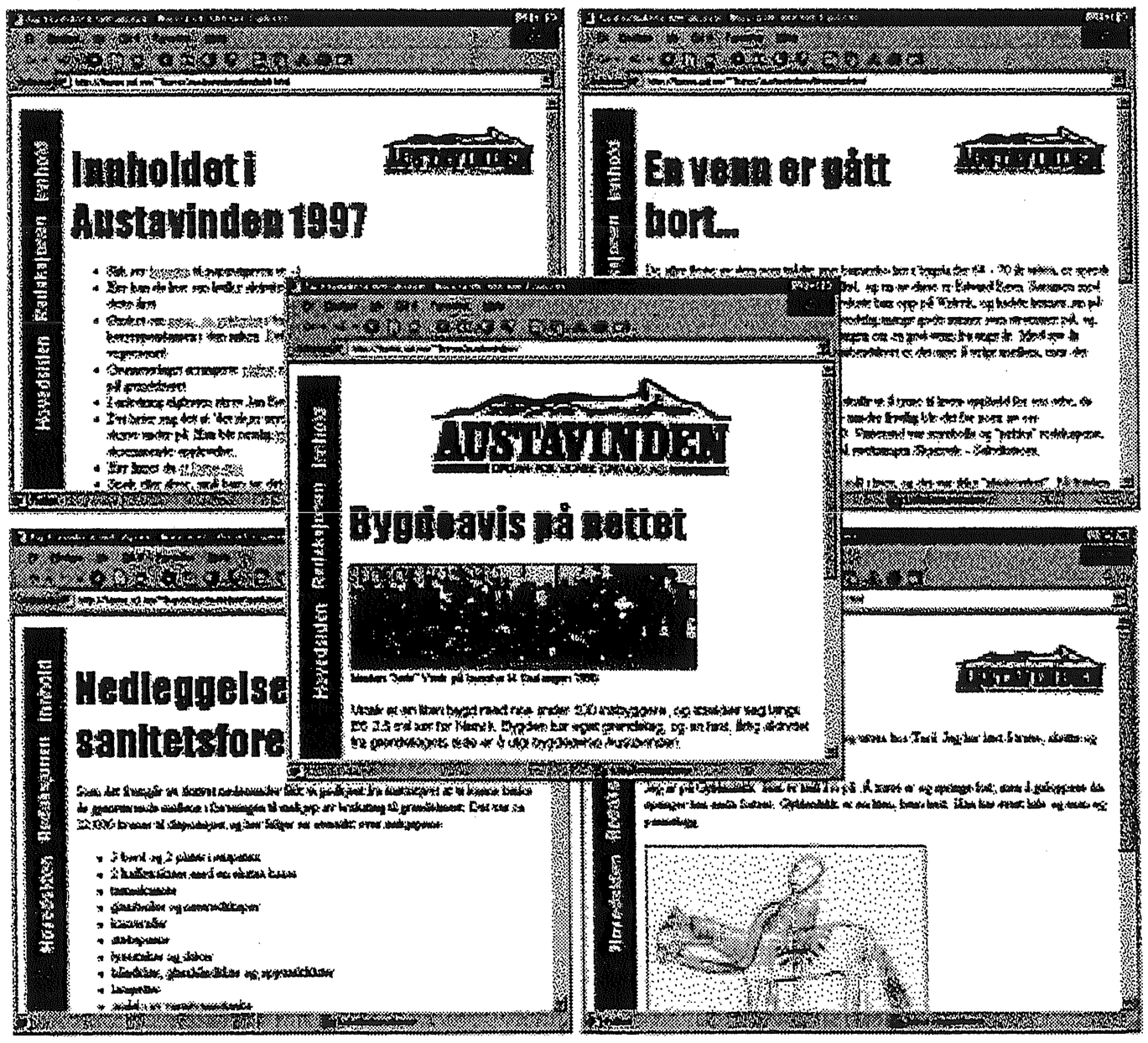

LOPPER! LOPPER! LOPPER!

Av: Toril Hansen og Marius Hansen

Alle på Virak fikk en unik sjanse til å rydde i klesskapene sine da grendelaget i vår ba om lopper til sitt store loppemarked. Og responsen var upåklagelig!

I tida før 25. april blei grendehuset invadert av lopper. Hele gymsalen var full, og vi hadde litt av en jobb for å få dem sortert. Folk var flinke til å gi oss ting og tang, og klær fra innerst til ytterst i alle størrelser. Kjell-Olav hadde satt ut plakater og vi var behørig annonsert i den frie presse. Til og med været var bra.

En time før vi åpnet kom de første kundene – helt fra Bjerkvik. En ung mann kom med ei eske med tøysko til oss, og jeg så at han sikra seg en elektrisk symaskin for en billig penge. Etter hvert blei huset ganske så fullt av folk som leita og prøvde. Nye vinterkåper gikk for en femtilapp, og fikk fornøyde eiere. For som Torfinn sa: -Tusen ting til 10 kr, er 10 000 kr, så vær billig og få ut så mye som mulig.

Utpå dagen kom en flokk unge damer fnisende. De hadde tatt med en kommende brud, og en del av utdrikkingsfesten gikk ut på å kle opp den smukke fra innerst til ytterst. Et par av bygdas karer gav gjerne en hjelpende hånd. De trylla fram alt det som trengtes, fra rosa blonde-BH og truse, akkompagnert med store latterbrøl og kommentarer som ikke egner seg på trykk i Austavinden. De fant alt som trengtes, og da de dro sprang lagets formann etter og overrakte ei bok til brura. Gave fra grendelaget, med en tittel "A' la gode raad for ekteskabet".

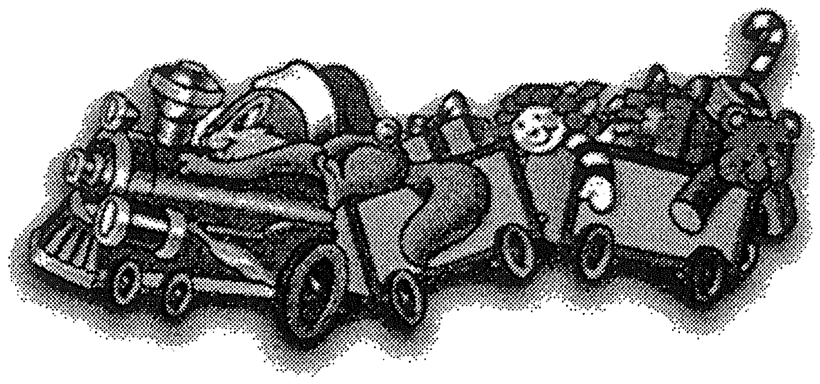

I tillegg til loppene hadde vi en minibasar med mange gevinster. Det var tøva hatt og ladder, hjemmesnekra og strikketing, og flere andre fine ting. Loddsalget gikk strykende og trekninga foregikk på slutten av dagen. Vi hadde flere tilbud for å få penger ut av folk, og nordmenn er et tippeglad folkeslag. Det var stilt opp 3 plastsekker fulle av mat og andre ting. Så var spørsmålet, hva veier sekkene til sammen? 3 tips for 10 kr – den som kommer nærmest får alle sekkene. Tipsan varierte fra 5 kg til 135 kg. Vinnertipset kom inn med 24 kg, og Gunnar ble den store vinneren. Sekkene inneholdt alt fra mat og godter, duker, steintøy og barneklær.

På klasserommet hadde vi kafé. Nykokt kaffe og hjemmelagde kaker ble servert hele dagen, og duften av nystekte vafler fylte hele huset. Det var flere som tok stopp hos oss, de var på vei til Bodø og Tromsø. Et bra avbrekk på en lang kjøretur.

På slutten av dagen gikk vi over til posesalg. Da ble det 10 kr for fullt plastnett, og 25 kr for en søppelsekk. Ungan i bygda fikk virkelig stilt kjøpetrangen sin, og fylte poser for harde livet. Jeg hadde levert fra meg ubrukte arbeidsfrakker, og var glad for å dem ut av skapet. Men den gang ei, for Marius tenkte på mora si da han kjøpte 3 hvite frakker på posesalget.

Da alt var over, viste opptellingen at vi hadde fått inn 21.000 kr i brutto. Det ble en netto på ca. 17.000 kr. Basaren og loppene hadde fått inn omtrent like mye hver, og resten var fra kafé og tippinga. De klærne som ble igjen skal til Russland til våren, så får de gjøre nytte for seg der.

JULEKRYSS

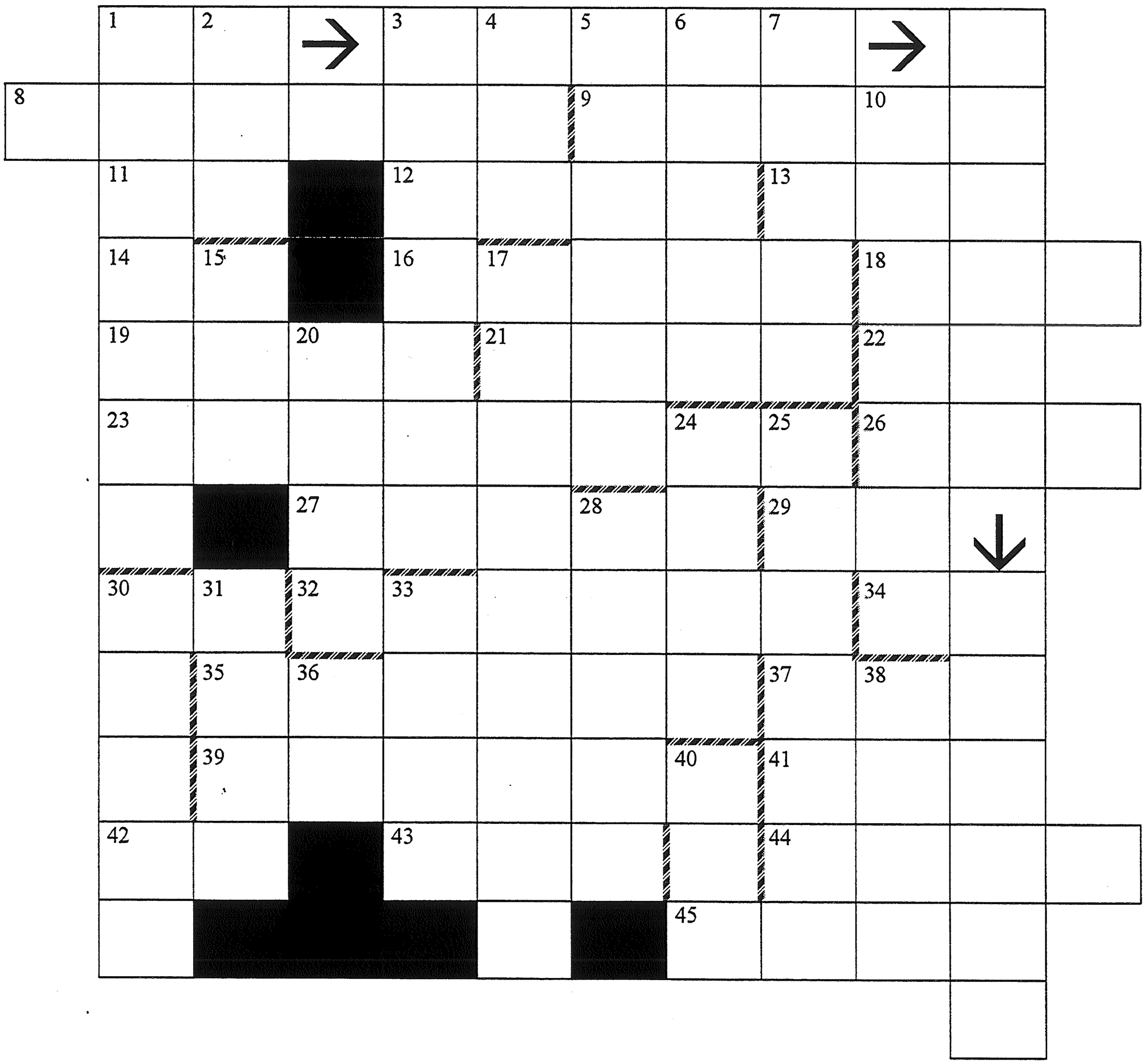

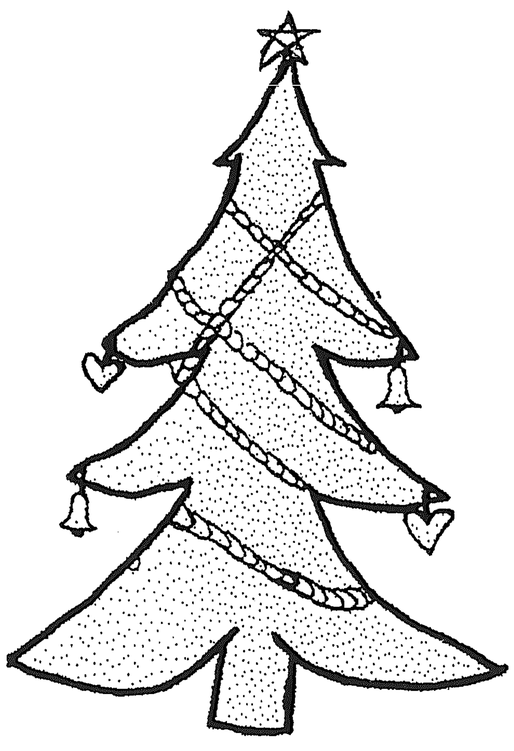

FINN 5 FEIL

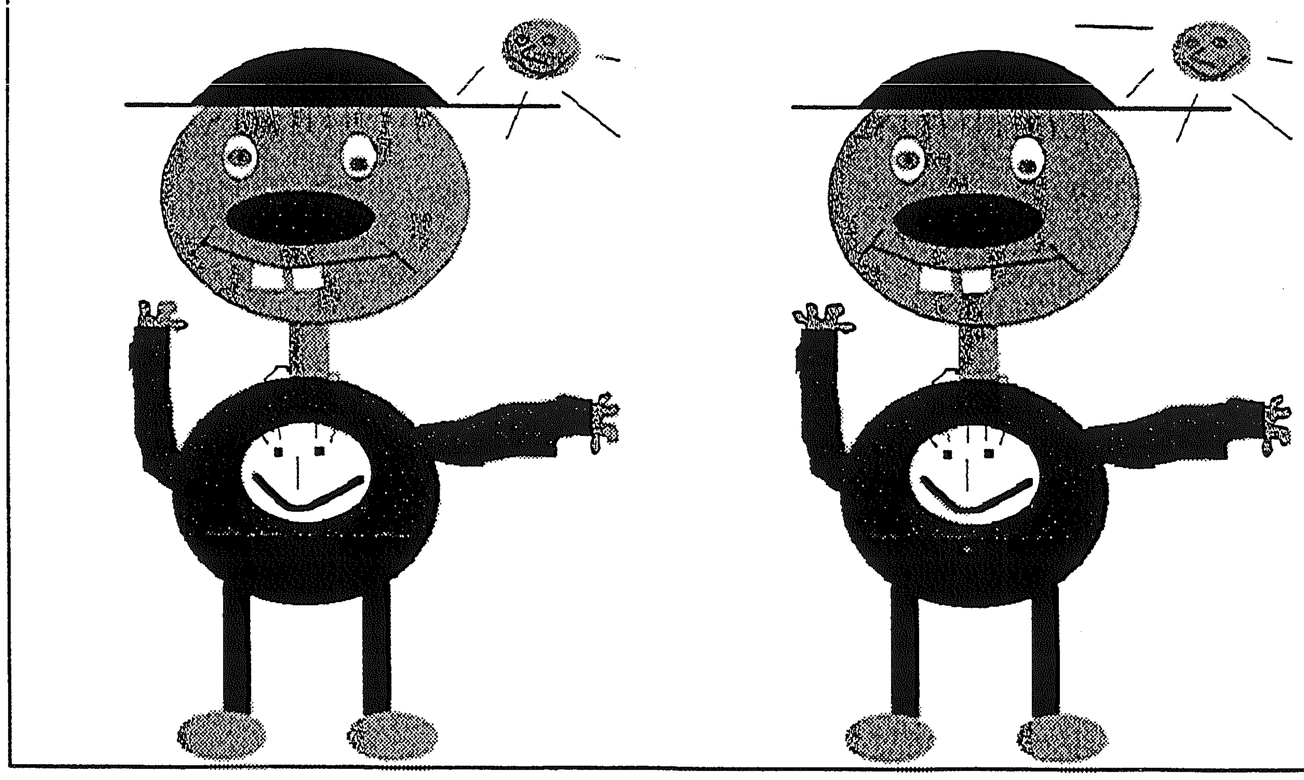

Vannrett:
1. Julesang
8. Ullsokker
9. Jernmangel
11. Ordne
12. Drikk
13. Fin
14. Skjenneord
16. Guttenavn
18. Skole
19. Utgang
21. Proppen
22. Øyne
23. Folkeslag
25. Toril Ranheim Hansen
27. Myntenhet
29. Smile
30. Neste
32. Gener
34. Rolf Nilsen
35. Stokken
37. Sportsutstyr
39. Oppsett
41. Hygge
42. Jens Evensen
43. Tall på spansk
44. Toppen
45. Svi

Loddrett:
1. Fullkommen
2. Jentenavn
3. Stiv og støl
4. Vei
5. Blomst
6. Naiv
7. Kommune i Nordland
10. Mal
15. Finsk tall
17. Ikke betalingsdyktig
20. Indianer
24. Nedbør
25. Kan lages ørepynt av (naturprodukt)
28. Innkjørsel
30. Smykke
31. Lage ost
33. Bor nært
36. Gripe
38. Johan Olav....
40. Varme opp

5 SPØRSMÅL FOR DE YNGSTE

1. Hvilken farge er indigo?
2. Hva heter den syvende måneden i året?
3. I hvilken film opptrer sjeik Ben Redik Fy Fazan?
4. Hvilken fugl legger egg i andres rede?
5. Får du kjøpt rognkjeks i et konditori?

NØTTEMIX

1. Hva er en mang?
2. Hvor finner du statuen av Den lille havfrue?
3. Hva slags skapninger er kondorer?
4. Hva kalles myntenheten i Nederland?
5. Hvilken storby ligger på to kontinenter?

HVA HETER HOVEDSTADEN?

1. Australia
2. Canada
3. Irland
4. Thailand
5. Burma
6. New Zealand
7. Nederland
8. Bulgaria
9. Madagaskar
10. Cuba

HJERNETRIM

1. Hva er en isbryter?
2. Hva er en køkjole?
3. Hva er polentagryn?
4. Hva er et spriseil?
5. Hva heter marinebasen som ligger på Ramfjordenes 15 km sør for Tromsø?

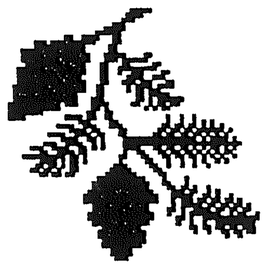

NB! Løsningene står et annet sted i bladet.

BARNE- OG UNGDOMSGRUPPA

Av: Arna Flønes

Også 1998 har vært et aktivt år for barne- og ungdomsgruppa, med både svømming og oppmøte på grendehuset.

Aktivitetene i vårhalvåret var svømming anna hver mandag og oppmøte på grendehuset annen hver fredag. Noen fredager var vi ute. Blant annet aking på kirkegårdsveien med bålkos.

I vinter oppstod også det fenomenet fra naturens side, at en flott skøytebane lå fiks ferdig oppi skogen. Den ble oppdaga av Asbjørn, og en søndag var det samla en hel gjeng der oppe for å gå på skøyter – kjempeartig. Noen brukte spark, og skøytene måtte gå på omgang så alle fikk prøve. Dessverre var denne banen veldig væravhengig – så den hadde ganske kort levetid.

Høstsesongen starta opp en mørk og regntung septemberkveld i halv sekstida. Vi skulle møtes i fjæra hos ho Toril. En avtale e jo en avtale, og ho Toril sku jo attpåtil ha hestan med, men både Åge, Lise og eg så det heller ulikt – været va trasig og vi va trøtt og sliten etter ei hektisk uke. Men vi stressa oss av gårde, pakka sekken, koka kaffe og laga varm saft + masse klær. Veien ned til fjæra va ubeskrivelig hompat – og eg tenkte på understellet til bilen! Humøret va labert.

Men så ble det en alldeles flott kveld. Den beste medisinen når man e trøtt og sliten e å kom seg ut i natur'n! De største ongan va ute og rodde i lag med Marius, og de som ville fikk prøve seg på hesteryggen. Det ble fort helt bekmørkt – men bålet i strandkanten lyste opp og skapte en egen,

trolsk stemning. Alle fikk en flott opplevelse og vi dro hjem fylt med nytt mot og energi.

Resten av høsten har vi møttes annahver fredag på grendehuset - hovedsaken er å treffes.

Siste barne- og ungdomsgruppe var her i heimen. Da bakte vi Lussikatter til søndagskaféen 13. desember. Bakinga gikk unna med liv og lyst – med ni ivrige bakere. Det ble etter hvert mange varianter og rosinfylte Lussikatter. Toril og eg sto for steikinga, vi hadde full jobb.

Det ble ingen juleavslutning i år, men vi skal samles første fredagen etter nyttår – hele barne- og ungdomsgruppa + de voksne, så får vi se hva som skjer.

God jul til alle!

BRYLLUP

Roger Røssås og Sylvi gifta seg i høst.
Austavinden gratulerer!

ELGJAKTA

Jaktlaget som hadde elgvallet i høst felte 1 okse, 1 ku og 2 kalver. Dermed går det ennå 2 dyr som kunne vært felt under jakta lys levende i Vidrekskogen – om de da ikke er blitt i-hjelkjørt på E6.

TANKER I MØRKETID

Av: Jørgen Kongsbakk

Tider er gått, nye kommer. "Fred over jorden", har vi stort sett. Men har vi fred inni oss? Lenger enn ei høytidsstund i kjerka – i jula?

I en av julens vakreste sanger heter det "tider skal komme, tider skal henrulle". Vi liker å synge disse vers. Barnet med glans fra juletrelysene - og julegaveforventning i øynene. Eller 70-åringen med tårer i øynene, - når julekonserten i Narvikkjerka avsluttes. Ei overfylt mørk kjerke, bare juletreet lyser opp. Kjente ord er lest - og sunget, og vi står der tett innpå hverandre. Og så runger disse versene unisont om fred, - om tider som er gått og tider som kommer.

Hørte nylig i radio om en meget gammel englender - Jim. Han husket jula i 1914, første verdenskrig. Om venner som stakk hodet for høyt opp av skyttergrava med døden som følge. Og anna elendighet i krigen i Belgia.

Men så i jula; en klar stemme synger Glade jul på tysk. Bare 50 meter borte på andre siden av "dødsmarka", kommer julesang - på engelsk. Der synges på flere språk om "Stille natt, hellige natt". Karene gjekk over til hverandre, bytta mat og tanker med hverandre, til felles glede. Menn i ymse uniformer, blei barn igjen - midt i ondskapens midte. Denne "våpenstillstanden" var ikke planlagt av noen. Den 29.12. starta skytinga opp igjen, og varte i 4 lange år. Bare i ett av de store slag den gang, blei ca. 250.000 unge menn drept - til sammen på begge sider. Seier og fred kom i 1918, - som dessverre bare la grunnlag for en ny verdenskrig med enno verre hendelser. Jula blei feiret da også. Med tro på "fred over jorden" på hav og land.

Vi har hver vårt ståsted i forhold til julebegrepet. Alt etter hva vi fikk med fra barndomsheimens skikker. Barndom ja - 60-65 år tilbake til de no historiske 1930-årenes vanskelige tider. Også vi eldre er vel blitt historisk! Også da var der høstmørke og advent.

Rettelig mørke, slik vi i dag har det når her er strømbrudd! Men da venta vi ikke på strøm og lys. Lyset kom først i februar, med "nysola". Og varmen i huset var betinget av nok ved i vedsjåen. Nå blir det kalkulert om antall branner i jula og nyttåret. Vi hørte ikke om slikt, da vi bar åpent rennende lys rundt i stue og fjøs.

Og maten i jula var da god, vi spiser jo den tids festmat nesten kvar helg no. Julegaver og penger dertil. Hver unge i dag har like mye kroner til jul, som hans bestefar måtte trylle fram når lensmannen kom med forfallen skattekrav. For å berge ku på bås. Og no er ett avdrag på siste nybil like stort som kjøp av gård og jord var da. Blei det uår på jord og Lofothav, trua Hypotekbanken med auksjonskrav. Men likevel, der var juleglede bak tømmerveggene og under parafinlampa. Vi sang også da om tider som kom - og gjekk, og om freden.

Fem års krig og fremmedstyre var ikke fred. Mange slags mangler var det ellers også. Men ei fast tru på bedre tider bar oss fram likevel. Der var stor oppfinnsomhet og nøysomhet i bygd og by. Men husokupasjon av fremmede, "herskere", som heller ville vært hei-

me i Tyskland der familier og heimer blei utsletta. Siste krigshøsten 1944; husene overfylte av soldater på rømmen og finnmarksfolk som var jaga heimefra. Redsler og ødeleggelser der nord.

Da vi selv hadde bygd oss torvgammer her i utmarka for å gjemme oss bort i, om tvangsflytting nådde hit. Med forkomne russefanger, for eksempel i fjøs i Saltvik, med sekkestrie på føttene og kålrot til mat. Da folk fra byen, rømlinger, fanger og "herrefolk" satte stor pris på ei spann poteter, og litt sild! Også da, med mørke og uhygge, sang og leste vi de kjente vers og ord. Freden kom med mat og velstand.

Og årene henruller - vår alder også. Vi har det ufattelig godt med velstand på alle vis. Frysebokse ne fulle og kakebokser likeså. Med hele dunger av julegaver, som lønnsoppgjør og pensjon tilrettelegger. Tider er gått, nye kommer. "Fred over jorden", har vi stort sett. Men har vi fred inni oss? Lenger enn ei høytidsstund i kjerka - i jula?

Ta imot jula og nyåret med glede!

BEETHOVEN PÅ VIDREK

Av: Martin Indregard

La oss straks slå fast at overskrifta ikke er slik å forstå at den gamle Ludwig van har vært på Vidrek, og slett ikke i år. Men under oppføringa av hans 9. symfoni i Festspillene i Harstad gjorde bygda vår seg sterkt gjeldende. I alle fall prosentvis, i forhold til størrelsen.

Men for å komme til poenget: Narvik Peace Symphony Orchestra framførte Beethovens storslagne 9. symfoni, med undertittelen "An die Freude", sammen med et stort kor sammensatt fra hele Ofotregionen. Og da viste det seg at hele 5 vidrekinger, fra forskjellige kor, var med. Det var Gunn Larsen og Osvald Eilertsen fra Ankenes Blandakor, Erling Bjerkelund fra Ballangen kor, og Rønnaug og Martin Indregard fra Sangvirkelaget.

Narvik var "markeringsdistrikt" under Festspillene i år, og Beethoven-konserten var en av hovedkomponentene i markeringa. Det ble holdt 2 konserter, en i Narvik kirke og en i Harstad kulturhus, begge godt besøkt, og med meget god presse etterpå.

Alle de fem fra Vidrek var skjønt enige etterpå: Det var en enorm opplevelse å være med å et slikt stort og vanskelig prosjekt som Beethovens 9. er. Øvingene i løpet av hele våren var krevende, men givende. Men høydepunktet ble likevel det intense innspurtsarbeidet med den engelske dirigenten Nicholas Carthy. Han er en helt utrolig kapasitet som klarte å løfte hele koret til et sangnivå vi selv knapt trodde var mulig. Derfor gikk konsertene som en drøm, og vi sto alle igjen med en veldig god følelse av å ha vært med på noe en bare opplever noen få ganger gjennom et helt liv.

VIRAK I GÅR OG I DAG - SLIK JEG SER DET

Av: Svein Ravn

Jeg var så heldig å få vokse opp i ei bygd der nærheten til fjord og fjell lærte meg å bli glad i naturen. Det ble med meg som med håren, der den tar ut kommer den oftest tilbake igjen, og slik ble det.

Tenk, vi hadde vår egen skole,. det attpåtil i en tid uten oljemilliarder. Skolemateriell hadde vi faktisk også! Dette var en tid da en ble lært til å ha respekt for læreren. Det hendte jo en ble tatt litt etter ørene, men uten at en tok nevneverdig skade av det.

Slik gikk dagene; en snartur innom fjøset for å klappe hesten, så til skolen, hjem igjen, lekser og så ut. Leken foregikk ofte i skog og fjære, litt "fanteri" ble det nå også innimellom. En lærte seg å bruke fantasien.

Når man ser tilbake i tiden, er det som et fotoalbum som åpner seg: Karl "på saga", lune Johan med den gode latteren, Rolf på posten med pipa, Hans som på vinteren alltid avslørte hvor han hadde gått (det er rart med den snusen), Håkon med Basse som passet på, husdyrene som på sommeren gikk fritt – og så videre.

Vannet var man like opptatt av den gang som nå, det var bare den forskjellen at husdyrene også måtte ha vann. Enda godt at vannklosettet ikke hadde inntatt alle hus, for det ble mye vannbæring i løpet av en vinter.

Tungvint var det på mange vis, men jeg må innrømme at når jeg er på hytta storkoser jeg meg med vedsaging, vedklyving, vedbæring, vannbæring, i mørketida å tenne parafinlampa og ikke minst sitte på utedoen med døra åpen og bare være en del av naturen, alt for det meste ikke i tråd

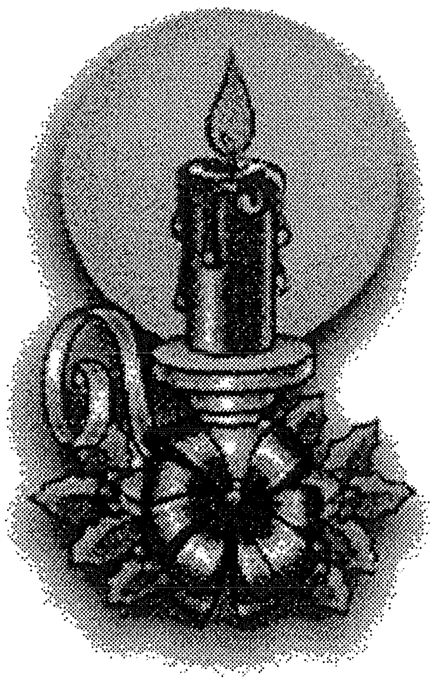

med dagens EU-direktiver. I dag har vi "alt", du verden så lettvint vi har fått det - kanskje derfor vi ofte har vondt både her og der!

Noe har vi nok mistet på veien, men mange unge har funnet det liv laga å bo i bygda så jeg tror på fremtiden her.

Til slutt vil min familie og jeg ønske dere alle ei riktig god jul og et godt nyttår!

NY FISKEREDSKAP

Av: Martin Indregard

Det er nå avslørt at Skjomenværinger bruker høyst uvanlige metoder når de fisker i Storelva på Virak – og det attpåtil uten fiskekort. Grunneierlaget ser skeptisk på saken, og har den under behandling.

Gravemaskinen Brøyt har vore ein stor suksess i Norge. På utallige stader har han sørga for å flytte jord og stein og slik forme kulturlandskapet vårt. Men ei hending sist september kan komme til å revolusjonere bruksområ-

det for Brøyten, i alle fall modell X21.

Eit arbeidslag frå eit maskinfirma var med og sette i stand vassverksdammen ute i Storelva i haust. Med på laget var Arne Pedersen, opprinnelig frå Sørskjomen, no bosett i Beisfjord. Mens han arbeidde med gravinga, skimta han plutselig ei ryggfinne som skar gjennom vassflata. Skopa på Brøyten sto lagelig til, så han plumpa ho uti, vreid ho rundt og tok med seg ei skopfull som han løfta inn på land. Og sjå, der sprella det ein velvaksen bekkeørret i lyngen! Resten av jakta blei gjort med tørre nevane, og snart var den første Brøyt X21- ørretfangsten eit faktum. Ved ettersyn viste fisken seg å vere om lag 30 cm. lang, og nærmare ein halv kilo tung.

"Vi spiste han til middags", fortel Arne, "men han var ikkje god – slunken og lite å skryte av på smak. Eg hadde aldri spist han viss han ikkje hadde vore sjølvfiska."

Hendinga kom styret i Grunneigarlaget for øre, og dei blei svært skeptiske. "Det er heilt klart at mannen ikkje hadde løyst fiskekort", seier leiar Martin Indregard. "Styret har til vurdering korsen vi skal reagere i denne saka. På den eine sida er det forbudt å fiske uten å løyse kort. På den andre sida hadde vi gløymt å ta inn ein paragraf i reglementet om fiske med Brøyt. Kanskje burde vi beslaglegge den ulovlige fiskeredskapen. Problemet blir å få han heim frå Beisfjorden, der han står no."

Arne Pedersen tar saka med stor ro. Han meiner elvefiske med Brøyt har eit visst utviklingspotensiale som ny bygdenæring. Han har vore inne på tanken om å starte eit eige Brøytfiskarlag som kan kjempe fram etableringsstøtte, men reknar med at rekrutteringa til yrket enno er for lita. "Dette er eit handverk som krev mykje øving," seier Arne, som kanskje er Norges første brøytfiskar.

NY SPALTE

Av: Rønnaug Indregard

Austavinden startar no ein ny serie. Det er ikkje "Hvor var du da Odvar Braa brakk staven?", men "Ka huska du frå...?" Tanken er at vi for kvart nummer tar for oss ei spesiell hending, ein spesiell stad eller noko anna spesielt. Vi samlar ein del fakta, og så kan innabygdsbuande og utflytta vidrekingar komme med sine minne. Etter dette første innslaget vil vi presentere tema for neste nummer av Austavinden. Folk kan så bruke jula på enten å skrive ned eller ta telefonen fatt til Rønnaug og berette om sine minne. På den måten sit ikkje redaksjonen tomhendt når neste nummer skal ut.

KA HUSKE DU FRÅ BARNEFORENINGA NORDLYS?

Av: Rønnaug Indregard

I ein tiårsperiode, frå ca 1947 til ca. 1957, var barneforeninga Nordlys fast innslag på Vidrek anna kvar søndags ettermiddag frå kl. 16 til kl. 18.

Det var ho Konstanse Kvamme som var initiativtakar og drivkraft, og vi ungane i grenda møtte opp.

Dei første åra gjekk møta på omgang heime hos medlemmene. Den siste tida, då ho Konstanse drog på åra, syntes ho det var greiast å ha møta heime hos seg. Ho var bestemor til Trond Jensen, og huset som ho og mannen Olaf budde i, sto i Røssåsen der Trond og Unni sitt hus står i dag.

Barneforeninga Nordlys var tilslutta Santalmisjonen, som hadde misjonsmarka si i Santalistan som var ein del av India. Gjennom medlemskapet fekk vi tilsendt eit blad som heitte Glimt fra India. Kan spesielt hugsa at det inneheldt dramatiske historier om misjonærar som møtte på skumle tigrar i jungelen. Fast innslag på møta var opplesing av stykke frå dette bladet, eller eit anna av barneblada frå den tida: Norsk barneblad, Kom og se eller Magne. Elles var dei faste innslaga: utlodding, sang, servering og høgdepunktet: Spørrekonkurranse. Ho Konstanse laga alltid spørsmåla sjøl. Dei var varierte og gjennomtenkte og vitna om kunnskap og fantasi hos ho som tenkte dei ut. Konstanse sine spørrekonkurransar kunne ha gått Jeopardy ein høg gang.

Konstanse Kvamme (1898 - 1964)

Ingebjørg (Eilertsen), ka huska du frå barneforeninga Nordlys?

Stille. -Va det Nordlys den heite? Ja, det va vel det.

Tenk at ho Konstanse hadde overskudd og energi til å holde på med barneforeninga i ti år! Anna kver søndags ettermiddag. Æ huske best frå den tida då møtan va heime hos ho Konstanse. Det sku vær mæ et fint gjeng ho fekk ramlanes inn i huset: Ytterklean den gongen var just ikkje vannavstøtanes, og æ huske heimstrekka ullvåtta i krans rundt åmen.

Konstanse hadde ei andaktsbok som følte dagan i året. Ho leste opp frå den boka kver gong. Huske at han Olaf brukte å sette atmed kjøkkenbordet og drekke kaffe, mens vi heldt tel i stua.

Grete (Røttingen), ka huske du frå barneforeninga Nordlys?

Æ høre ein trillandes latter i telefonen og ein stemme som bær preg av mange år på Vestlandet. Men ætte kvert kjem den gamle Grete fram:

-Det va jo ho tante i Røssåsen som dreiv barneforeninga. Æ huska godt det. Vi hadde kver sine verv. Det gjekk på omgang å vere sekretær og kasserar. Det va loddsalg kver gong. Va det 5 eller va det 10 øre loddet? Den som vann, måtte gje gevinst neste gong.

Æ huske ho tante brukte å bake så nydelige vetestenger som vi fekk servert på barnemøtan. Og så va det kakao tel. Det va fast barnemøte annakver

søndags ættemiddag. Kan tenke mæ at foreldran sukka lætta når de skyssa ungan avgårde og sjøl kunne få sæ ei lang og rolig middagskvil. De sa forresten at æ va så lik ho tante i Røssåsen (og det e redaksjonen enig i jfr. bildet).

Ann-Elise (Desington), ka huska du frå barneforeninga Nordlys?
Klart æ huske barneforeninga og barnemøtan. Huske de første åran når vi va rundt på de forskjellige gårdan og hadde møta. Huska vi va i Holtvika. Det måtte jo ha vorre endå mens ho Oddveig gjekk på skolen. Vi hadde mykje artig på barnemøtan. Vi tok lodd og leste frå Glimt fra India. Ho Konstanse va nøye med å ta lodd på barnebarnan sine.

Marit (Åsheim), ka huska du frå barneforeninga Nordlys?
Ja, det var den første trening vi fekk i organisasjonsarbeid. På årsmøtet blei det velt styre, og vi ungan va nestformann, kasserar og sekretær etter tur. Huske ein gong ho Konstanse var sjuk, og æ va nestformann og måtte lede møtet. Det gjekk fint. Vi lærte mykje av ho Konstanse. Æ har stor respekt for den innsatsen ho gjorde for ungan på Vidrek.

Stein (Indregard), ka huske du frå barneforeninga Nordlys?
Æ huske vi song "Høyt fra det himmelske høye". Den sangen likte ho Konstanse så godt. Så huske æ tura i kolmørtna innover til Holtvika og utover til ho Turid som bodde der ho Toril og han Gunnar bor no. Så var det no Glimt fra India. Ein av ungan hadde vervet som bladmann, det vil sei: Alle bladan kom i ein bunke, og så skulle de distribueres til alle medlemman.

Mange fleir kunne vore spurt, og fleir minne vekt til liv, men dette var ein liten sveip i historia omkring barneforeninga Nordlys.

KA HUSKE DU FRÅ HENDINGAN OMKRING BILDET NEDANFOR?

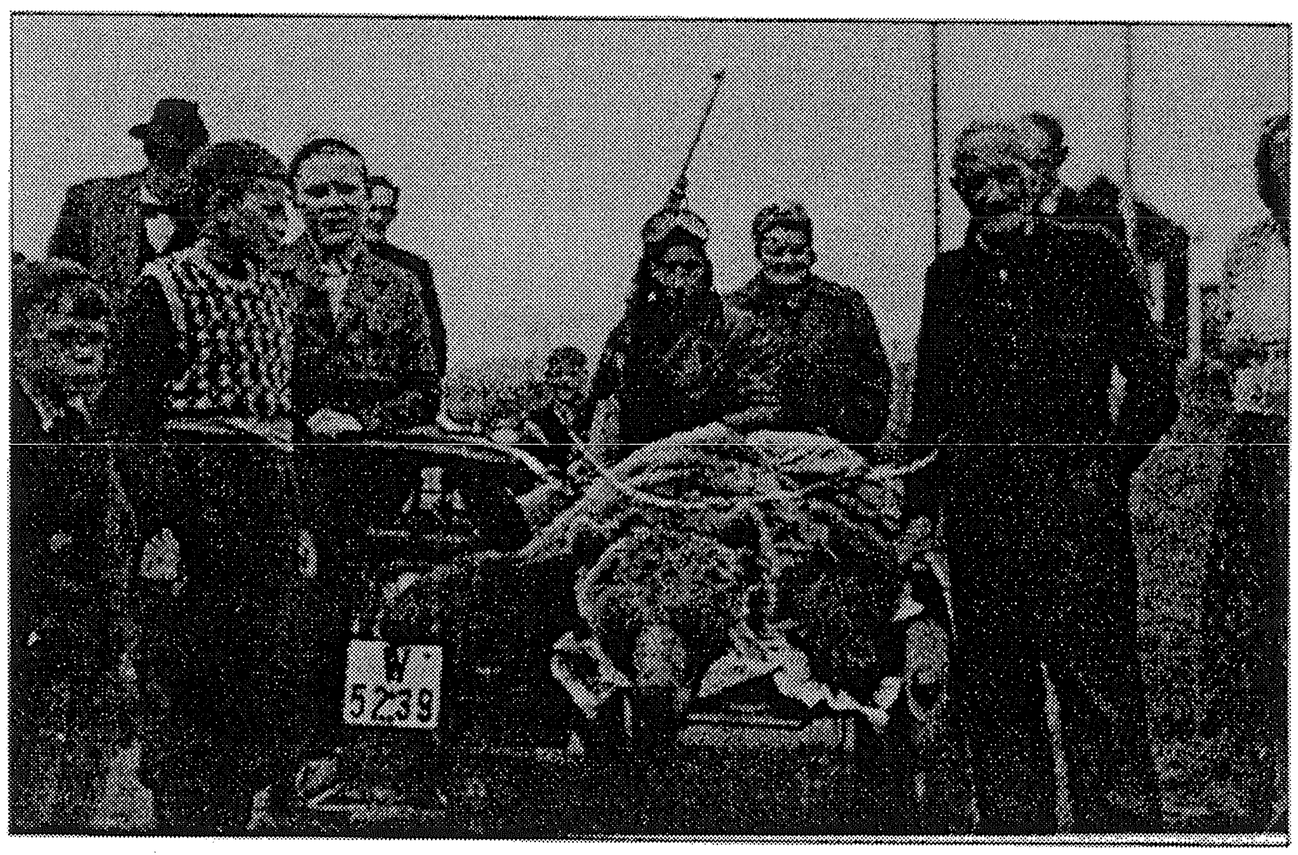

Bruk julehelga til å skrive litt, og send det til: Rønnaug Indregard, Vidrek E6 113, 8520 Ankenesstrand, e-post: rindre@online.no. Dersom du foretrekker å ringe, må du vente til etter 3. januar. Tlf.: 76 95 96 43.

FERGETRAFIKKEN OVER SKJOMEN GENERELT OG FERGA "VIRAK" SPESIELT

Av: Thor Nygård

Thor Nygård har gått nærmere i fotsporene til en av barndomsminnene sine, ferga "Virak", og funnet ut hvor den ble av da Skjombrua avløste ferga mellom Grindjord og Skjærvik.

I min barndom, som jeg tilbrakte på Vidrek på 60-tallet, var det kun en ting som interesserte meg, nemlig biler. Skulle man studere biler måtte man sykle til Skjærvik, for der var bilene nødt til å stoppe og vente i kortere eller lengre tid på grunn av ferga.

Siden pappa arbeidet om bord kunne jeg reise gratis over til Grindjord dersom trafikken var større sørover. På sommeren var det alslags biler å se fra nærmest hele verden. En sommer så jeg hele tre Rolls Royse. Det var biler man beundret med andakt. Jeg ble, om jeg så må si det selv, etter hvert ekspert på å kjenne igjen de forskjellige bilmerkene og hvilken årsmodell de var.

Senere i livet ble jeg opptatt av andre ting, og bilene og ferga kom mer i bakgrunnen. Dette inntil for ca 1 år siden, da jeg fikk det for meg at jeg ville finne ut av hvor det var blitt av ferga. Jeg hadde ikke sett den siden brua ble åpnet over Skjomen i oktober 1972. Jeg henvendte meg til "Fremover" og "VG" og ba deres lesere om hjelp, og jeg må si responsen var over all forventning. Men la oss begynne med historien om fergetrafikken over Skjomen.

Fergedriften ble startet av A/S Fergedrift i september 1938. Den første ferga het "Skjomen" (gamle "Oscarsborg"). Den hadde plass til 4 biler. Under krigen ble den avløst av "Ankenes", som hadde plass til 6 biler (med andre ord en betydelig kapasitetsøkning). Denne ferga fikk senere navnet "Røstein". I 1949 ble A/S Fergedrift avviklet, og fergeleder Kristian Ravn overtok og satte ferga "Dagmar" inn i trafikken. I 1953 startet byggingen av ei ny ferge som Ravn hadde bestilt hos Bergens Mekaniske Verksteder (byggenummer 406). Den var beregnet å ta ca 20 biler, og var 34,5 meter lang og 9,5 meter bred. Den ble utrustet med en hovedmotor på 350 hestekrefter (BMW Diesel). Ferga ble døpt og overlevert 4. juli 1954, og fikk navnet "Virak".

Det er denne ferga jeg husker og senere prøvde å finne igjen. Den har siden 1972 ført en omflakkende tilværelse. Den ble fra 1972 til 1980 brukt som supleringsferge, hovedsakelig på Sørfold. I 1980 ble den solgt til entreprenørfirmaet Br. Kiil, som solgte den videre til Selmer Furuholmen. Den fikk da navnet "Thor Arnoldus" og ble brukt under utbyggingen av Kobbelvassdraget. Senere kom den til Gannsfjord ved Stavanger, der den ble brukt til transport av sement ved bygging av oljeplattformer. Den hadde nå fått navnet "Gannsfjord" og har siden hatt det navnet. I 1991 ble den solgt til Kr. Frøya Osen A/S i Trøndelag. (Firmaet driver med lakseoppdrett.) På høsten 1993 drev den på land under en storm og fikk så store skader at den delvis sank. Hele akterskipet med maskinrom og halve salongen lå under vann, mens forparten stod på land. Den ble senere hevet, og brukes nå til forlager i lakseoppdrettet.

Jeg var om bord sommeren 1998, da var det ca 25 år siden jeg hadde sett "ferga" sist. Det var som å treffe igjen en gammel venn, men det

falt unektelig en tåre eller to da jeg så hvilken sørgelig forfatning den var i. Den var ribbet for alt av verdi og rusten hadde fått herje fritt i mange år. Den kommer aldri mer i bruk som ferge. Blant annet var hovedmotoren rustet fast.

Jeg har nå startet byggingen av en modell av "Virak", og er nesten ferdig (oktober 1998). Jeg fikk låne originaltegningene hos Skipskontrollen i Bergen. Jeg har også fått tak i flere bilder av ferga og jeg har vært i kontakt med en mann i Oslo som har film som er tatt opp om bord på "Virak" i 1964. Jeg har ikke sett denne filmen ennå.

Det kan jo også nevnes at jeg i min søken etter "Virak" har sporet opp historien til flere ferger tilhørende Kristian Ravn og Nord Ferjer A/S. Jeg vil spesielt nevne "Dagmar" som Ravn kjøpte i 1940.

Den var bygget i 1886 i Hardanger som fraktbåt med seilføring. Ravn brukte den også i fraktfart til 1941. Da ble den ombygget til ferge. Samme år ble den satt inn i fergetrafikken på Tysfjorden. Senere ble den brukt på Efjorden, Skjomen og flere andre fergesamband. I 1974 ble den solgt til vegvesenet som brukte den ved reparasjon og bygging av fergekaier. I 1981 ble den solgt til en privatperson i Tromsø og ble brukt til forskningsfartøy ved universitetet i Tromsø. Siden ble den solgt flere ganger, men i 1985 var det slutt. Da forliste den ved sørøya i Finnmark, nær 110 år gammel. (Historien om "Dagmar" er hentet fra boken "Langs vei og lei i Nordland" av Erling Svanberg.) Jeg har etter hvert funnet mye stoff om fergene, og det meste har jeg merkelig nok funnet i Sør-Norge. Er det noen av leserne som har interesse av å vite mer om fergene og deres historie, anbefaler jeg å ta kontakt med Norsk Skipsfartshistorisk Selskap. Adressen fås ved henvendelse til meg.

Jeg håper noen har hatt interesse av å lese dette innlegget, og vil til slutt få ønske alle leserne av Austavinden en god jul og et riktig godt nyttår.

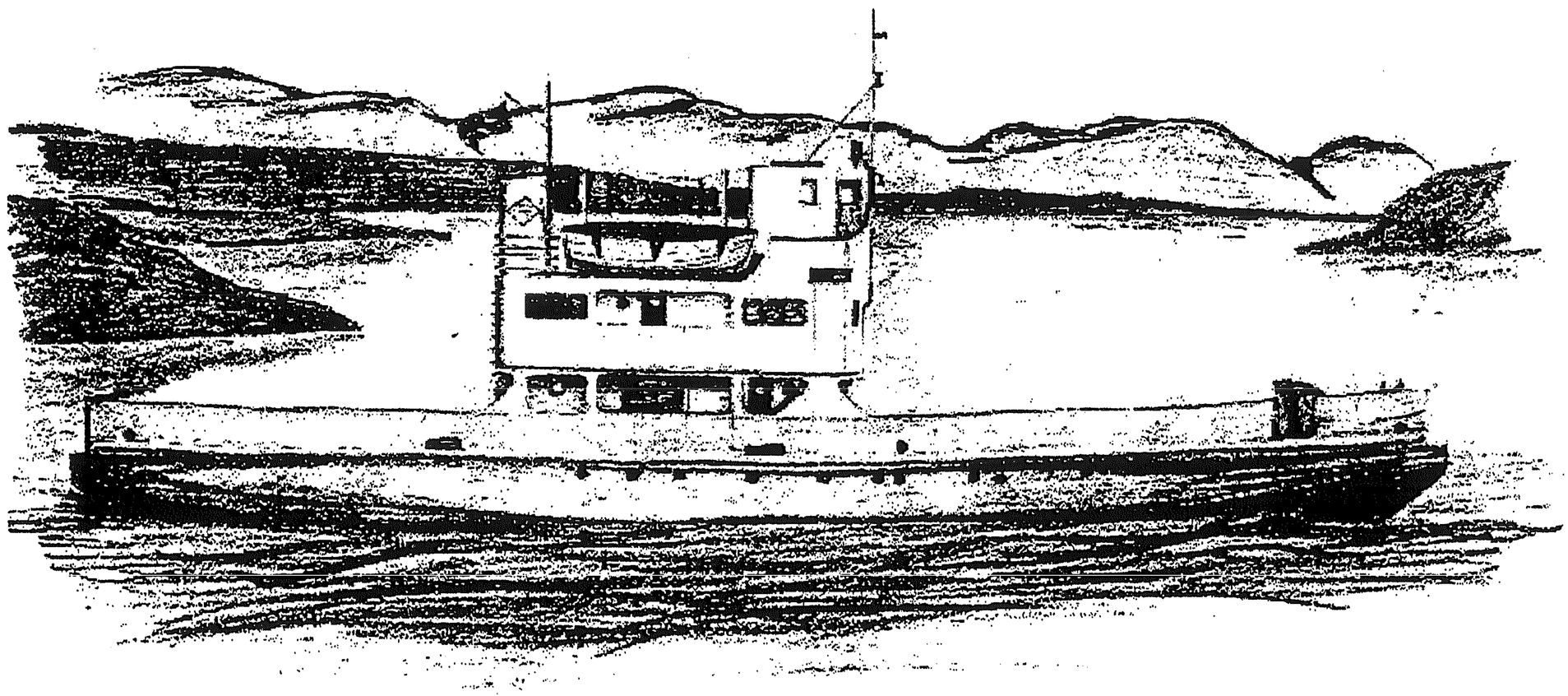

BESTEMOR

Rønnaug Indregard ble den 10. desember bestemor til en gutt. Han heiter Jostein og bor i Asker. Foreldre er Trude Anvik Johansen og Jo Bjørnstad.

1732 HØTTEN

Filmen som Kjetil Indregard har skrevet manuset til, "1732 Høtten", har Norgespremiere 2. juledag, men kommer ikke til Narvik før i løpet av januar 1999.

FORFATTER

Marit Åsheim kom i vår inn på Forfatterskolen på Finnsnes. Der begynte hun i høst.

ADVENTSTANKER

Av: Marit Åsheim

-Jula eksisterer i dag kun i kalenderåret for at vi feirer Jesu fødsel, mener Marit Åsheim, som er imot julebord og dyre julegaver.

Vi er gått inn i adventa. Advent betyr *komme*. Det er en forberedelses- og ventetid på det som skal komme – jula og Jesus. Det er enda usikkerhet om måned og dato for Jesu fødsel. Det forskes på det. Vi har bygget på nærhet i tid av feiringen av Jesu fødsel med eldgammel romersk tradisjon ved å legge feiringen av Jesu fødsel. Jula eksisterer i dag kun i kalenderåret for at vi feirer Jesu fødsel.

Hvorfor gjør vi så det? Jesus ble ikke født i noen materiell og jordisk rikdom. Han ble født i en stall og lagt i en krybbe. Og kom til jorda med budskapet om solidaritet. Solidaritet fra gud og solidaritet menneskene i mellom.

Kan vi da feire hans fødsel med utstrakt materialisme og utallige julebord helt fra november og fram til jul, der det bugner av alle mulige tenkelige, dyre matretter av alle slag, der i fråtser i et u-overkommelig antall matretter, der det er om å spise mest mulig det vi makter., mens på toppen av det hele, halve jordas befolkning sulter og ikke har til livets opphold?

Hva er det vi feirer? Er det i ånd med det vi i det hele tatt har jula for? Kan vi feire fødselen til Jesus som ble født i en stall, kommet til jorden for solidaritet, feire det med så mye materialisme og sette fråtsing i høysetet, mens halvparten av verden sulter? Og kan Jesu fødsel feires, jula på forskudd, med så mange drammer til fråtsingen i utallige matretter på julebord?

Dessuten – Jesus sa en gang at det dere har gjort for en av mine minste små, det har dere gjort for meg. Er det da ikke naturlig å feire hans fødsel etter hans mening og tanke om det hele? Heller støtte opp om, tenke på, hjelpe og gi til "hans minste små" som ingenting og lite har, i stedet for å fråtse i egen velstand, sette alle slags utsøkte, dyre julebord og dyre julegaver til våre egne i høysetet?

Eller har det i det hele tatt med Jesu fødsel å gjøre at forretningsfolk tenker å gjøre det store kuppet i førjulshandelen ved å benytte julesanger og mye annet til simple triks for å skape kjøpelyst og overstrømmer folk med reklame og kjøpepress for å sope inn så mye penger de klarer i denne tiden, og så etter julerushet, telle over hva de greide å få inn og så utslitte etter all innsatsen og kavet etter all økonomisk profitt, legge seg å sove og hvile ut når julehøytiden kommer?

Er tanken der om hva vi feirer? Feirer man Jesu fødsel med mange drammer og store innkjøp på vinmonopolet? Feirer vi Jesu fødsel med å tømme pengeboka i innkjøpsjag, stress og kav for mest mulig fråtsing og dyre julegaver, mens andre sulter?

Er ikke slik feiring mer et hån mot Jesus og også mot hans budskap om solidaritet med "de av hans små" som ingenting og lite har? Og dem blir det flere og flere av i vår tid, også i vårt eget land.

Og de fleste med respekt for seg selv vil vel ellers ikke springe rundt å gjøre ting de ikke i det hele tatt har tenkt over om de gjør rett i eller feire på en måte som de i det hele tatt ikke har tenkt over eller hva eller hvorfor de feirer. Hvorfor skjer dette ofte ved juletider, en av de største høytidene i året? Eller tros det at alt dette kavet må til for at det skal bli jul? Man kjøper ikke julestemning for

penger eller kaver og maser seg til dem.

Skulle det ikke være en god tid med ekte glede, mer ro, takknemlighet for og mer tanke på det som feires i jula (det store som skjedde den gangen), en tid med solidaritet, medmenneskelighet og lys i mørketiden og lys og håp til en verden vi må ta vare på?

PROTOKOLL FRA ÅRSMØTE I GRENDELAGET SØNDAG 2.2.98

Det var 19 medlemmer til stede.

Sak 1: Valg av møteleder og referent
Møteleder: Kjell-Olav Ravn. Referent: Rønnaug Indregard

Sak 2: Årsmelding
Grendelagets årsmelding blei presentert av Kjell Olav Ravn. Barne- og ungdomsgruppas årsmelding ble presentert av Gunn Larsen.

Sak 3: Regnskap
Regnskapet blei lagt fram av Arna Flønes. Lagets drift viste et overskudd på kr. 9021,13 for 1997.

Sak 4: Valg
Valgkomitèens forslag på kandidater til styre, revisor, husstyre, barne- og ungdomsgruppa og valgkomité ble enstemmig vedtatt. For Austavinden ble redaksjonen utvidet med Rønnaug Indregard.

Årsmøtet valgte følgende 17.-maikomité for 1998: Torfinn Larsen (leder), Gunnar Hansen, Oddmund Eidissen, Asbjørn Eidissen, Berit Olsen.

Årsmøtet valgte følgende juletrefestkomité: Arna Flønes (leder), Martin Indregard, Lars Flønes Ravn, Anne Berit Eidissen, Kjell-Olav Ravn.

Sak 5: Eventuelt
Uttalelse til kommunestyresak om endret prioritering av trafikksikkerhetstiltak for riksveg i Narvik kommune. Årsmøtet vedtok en uttalelse (mot en stemme) som ble sendt til Fremover og Ofotens Tidende.

Referent:
Rønnaug Indregard

JULETREFEST

på grendehuset
mandag 28.12.1998
kl. 17.30
Ta med kakefat og nissepakke

Velkommen!

Hilsen komitéen

ÅRSRAPPORT FRA GRENDELAGET

Av: Kjell-Olav Ravn og Lars Flønes Ravn

Det fleste av grendelagets aktiviteter gjennom året har egne artikler i Austavinden, men vi tar her med et sammendrag.

- **Barne- og ungdomsgruppa** har hatt aktiviteter gjennom hele året, hvor både svømming (for hele bygda) på Ankenes og oppmøte på grendehuset har stått på programmet.
- 15. februar ble det arrangert **søndagskafé** på grendehuset med salg av kaffe og kaker.
- **Årsmøtet** ble avholdt 22. februar.
- **Rallarfest** ble arrangert i midten av mars, med godt oppmøte og fin musikk ved Jan B. Øien og Einar Haavik.
- Et storslaget **loppemarked** gikk av stabelen 25. april. Hele gymsalen på grendehuset var fylt til randen av lopper i alle varianter, og med hjelp av kafé, loddsalg og tipping kom hele 17.000 kr i overskudd grendelaget til gode.
- I forkant av 17. mai ble det arrangert **ruskenaksjon**.
- I sommer hadde vi ferie, men startet aktivt opp i november med **trim**. Instruktør var Anita Ravn.
- Berit Olsen og Toril Hansen arrangerte i høst et kurs i **tøving**, som trakk deltakere fra både Narvik og Ballangen kommune.
- 13. desember ble det arrangert **Luciakafé** på grendehuset.
- 19. desember var det **julebord** på grendehuset.

HJELP REDAKSJONEN

Hjelp oss med å lage et innholdsrikt bygdeblad også til neste år! Austavinden kan dessverre ikke gi ti tusen kroner for årets beste bidrag, men lover evig takknemlighet og en årlig utgave av et bygdeblad som er i alles interesse.

Så å si alt stoff som er relatert til Virak mottas, i alle størrelser. Fra små "meldinger" til artikler. Vi mottar også gjerne tips om ting redaksjonen kan skrive om.

Send ditt bidrag til adressen på side 2 innen begynnelsen av desember 1999 – men gjerne før! (Har du muligheten til det, leverer du materiellet i elektronisk form.)

Tusen takk for hjelpen!

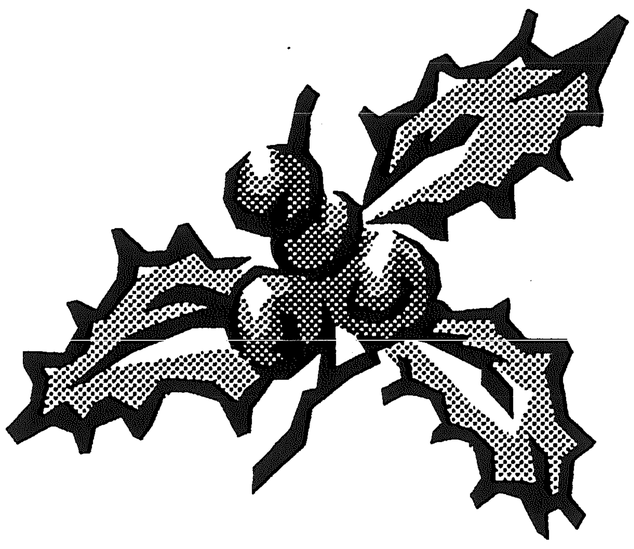

LØSNINGER

JULEKRYSS

	P	Å		L	Å	V	E	N		S
L	E	S	T	E	R	A	N	E	M	I
	R	E	■	M	E	L	K	S	Ø	T
	F	Y	■	S	I	M	E	N	N	T	H
	E	X	I	T	N	U	L	A	S	E	
	K	I	N	E	S	E	R	E	T	R	H
	T	■	K	R	O	N	E	L	E		
	S	Y	A	N	L	E	G	G	R	N	
	Ø	S	T	A	V	E	N	S	K	I	
	L	T	A	B	E	L	L	K	O	S	
	J	E	■	O	N	A	Y	I	S	S	E
	E	■	■	■	T	■	E	T	S	E	
										N	

FINN 5 FEIL

1. Venstre solstrålen
2. Høyre nesebor
3. Finger på venstre hånd
4. Hårstrå på smykke
5. Bukseknapp

5 SPØRSMÅL FOR DE YNGSTE

1. Mørkeblå
2. Juli
3. Flåklypa Grand Prix
4. Gjøken
5. Nei, rognkjeksen er en fisk

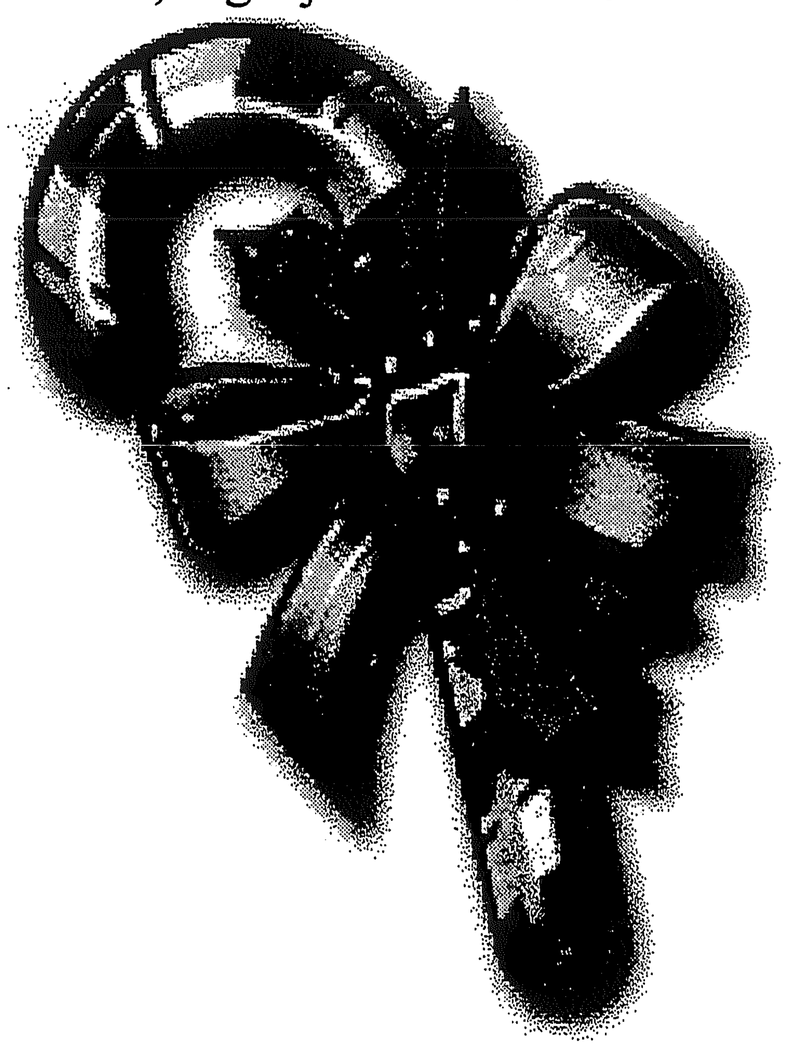

NØTTEMIX

1. En tropisk frukt
2. I København
3. Rovfugler, beslektet med gribbene
4. Gylden
5. Istanbul, ligger på begge sider av stredet som skiller Europa og Asia

HVA HETER HOVEDSTADEN?

1. Canberra
2. Ottawa
3. Dublin
4. Bangkok
5. Rangoon
6. Wellington
7. Haag
8. Sofia
9. Tananarive
10. Havana

HJERNETRIM

1. Fartøy som er spesialkonstruert og –forsterket for å åpne råk i islagte farvann.
2. Kjole hvor skjørtet skal stå ut nedenfor korsryggen. Køkjolen var på moten fra 1860-årene til slutten av 1880-årene.
3. Kunstige gryn laget av maismel.
4. Et rektangulært storseil uten bom. Seilet holdes oppe av en spristake.
5. Olavsvern (sjøforsvarets hovedbase i Nord-Norge).

TELEFONLISTE FOR BYGDA

Navn:	Telefon:	Mobil:
Brink, Arne og Gerd	76 95 96 35	
Hansen, Gunnar og Toril Ranheim	76 95 96 42	93 85 10 11
Sand, Per	76 95 96 94	91 62 90 85
Kristiansen, Jostein og Frida	76 95 96 77	91 34 29 09
Larsen, Torfinn og Gunn Thomas	76 95 96 32	90 72 60 25/ 92 61 43 31 92 63 79 37
Ravn, Kjell-Olav og Flønes, Arna Lars Flønes	76 95 96 20 76 95 96 13	90 99 73 16 91 76 66 92
Ravn, Edmund	76 95 96 12	
Nordstrøm, Mary Ann og Gunnar	76 95 96 84	
Eidissen, Gaute og Anne-Berit S.	76 95 96 53	
Ravn, Svein og Anita Didriksen	76 95 96 61	94 74 45 91
Ravn, Alma	76 95 96 51	
Ravn, Børge	76 95 96 94	
Kongsbakk, Lilly	76 95 96 49	
Rønning, Embret og Brita	76 95 96 44	
Indregard, Rønnaug	76 95 96 43	94 40 00 34
Johansen, Harry og Pettersen, Agnes	76 95 96 15	
Kongsbakk, Jørgen	76 95 96 17	
Eilertsen, Osvald og Ingebjørg	76 95 96 18	93 00 40 51
Overvåg, John Mårtin og Liv	76 95 96 46	94 86 92 59
Larsen, Arthur Edith	76 95 96 23	
Olsen, Albert og Olga	76 95 96 59	
Gundersen, Hans og Ragnhild	76 95 96 55	94 50 84 41
Indregard, Martin og Monica	76 95 96 21	
Salberg, Sten		91 35 89 93
Olsen, Torstein og Berit	76 95 96 40	
Åsheim, Marit	76 95 96 56	
Nygård, Gunvor	76 95 96 45	
Dahl, Olga	76 95 96 14	
Bjerkelund, Kåre og Gerd	76 95 96 27	
Bjerkelund, Alf-Harald og Randi	76 95 96 71	90 72 60 31
Jensen, Trond og Sandvoll, Unni Kåre	76 95 96 63	91 88 10 01/ 92 60 29 28
Hansen, Geir Eirik og Solum, Anita	76 96 01 19	90 19 53 76/ 90 59 39 49
Røssås, Jan og Gerd Terje Roger og Sylvi	76 95 96 22	91 58 79 05
Larsen, Agnar	76 95 96 31	94 43 72 31

Trykk: Hustrykkeriet ved Høgskolen i Narvik